

ΠΕΡΙ ΤΟΝ 5' ΑΙΩΝΑ ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΛΛΗΝ ΙΑΤΡΟΣ ΕΘΕΡΑΠΕΥΕ ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟΝ

Ὁ Δηموκῆδης ὁ Κροτωνιάτης ἀφήρесе διὰ ἐγχειρήσεως ὄγκον ἀπὸ τοῦ στήθος τῆς Βασιλίσσης Ἀτόσσης, συζύγου τοῦ Δαρείου Α' — Πῶς περιγράφει τὸ γεγονός ὁ ἱστορικός Ἡρόδοτος — Ἡ ἱκανότης τοῦ Ἑλλήνος ἱατροῦ ἐπῆρσε τὸν Βασιλέα τῶν Περσῶν νὰ ἀποφασίσῃ τὴν κατάκτησιν τῆς Ἑλλάδος

Ἐπὶ

Σ Π. Φ. ΑΡΓΥΡΟΥ

Ὁλόκληρος ὁ ἱατρικὸς κόσμος, καὶ ἰδιαιτέρως ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἀσκληπιάδαι καὶ μὴ, ἀπέτισαν διὰ τοῦ τελεσθέντος μνημοσύνου τὸν ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς πρὸς τὸν διάσημον Ἕλληνα καρκινολόγον Γεώργιον Παπανικολάου, ὁ ὁποῖος ἀνεκάλυψε τὴν πρώτην μέθοδον διαγνώσεως τῆς νόσου καὶ ἐβोधήθησεν εἰς τὴν θεραπείαν πολλῶν ἀσθενῶν, ὅπως πρὸ δύο χιλιᾶδων πεντακοσίων περιπίου ἐτῶν ὁ Δημοκῆδης ἐθεράπευσεν ἐν Περσίᾳ τὴν καρκίνοπαθῆ βασιλίσσαν Ἀτοσσαν.

Ὁ Δημοκῆδης ὁ Κροτωνιάτης (καλοῦμενος οὕτω διότι εἶχε νυμφευθῆ τὴν θυγατέρα τοῦ περιωνύμου ἀθλητοῦ Μίλωνος) ἀνεδείχθη διάσημος ἱατρός τῶν προῖποκρατικῶν χρόνων. Υἱὸς τοῦ Κνιδίου ἀσκληπιάδου Καλλιφῶνος, κατὰ τὸ 526 π.Χ. εὐρίσκετο εἰς Αἴγινα, ὅπου, λόγῳ τῆς ἱκανότητός του, τοῦ ἀπενεμήθη τὸ ἀξίωμα τοῦ δημοσίου ἱατροῦ.

Ἀλλ' ἡ φήμη του ὡς ἐπιδεξιωτάτου χειρουργοῦ ἐπεξετάθη καὶ ἐν Ἀθήναις, ὅπου μετακληθεὶς ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα. Μετ' ὀλίγον ὅμως ὁ πολυθρῶλος τύραννος τῆς Σάμου Πολυκράτης προσέλαβε τὸν Δημοκῆδην ὡς προσωπικὸν τοῦ ἱατρὸν καὶ τὸν ἐ-

κράτησε παρ' ἑαυτοῦ μέχρι τοῦ κατὰ τὸ 522 π.Χ. θανάτου του.

Τότε, ἄγνωστον διατί, συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ μετεφέρθη εἰς τὰ Σοῦσα πρὸς τὸν Δαρεῖον τὸν Α' τὸν Ὑστάσπου, τὸν ὁποῖον ἐθεράπευσεν ἐκ διαστρέμματος τοῦ ποδός, ἐνῶ οἱ ἐντόπιοι καὶ οἱ μετακαλούμενοι ξένοι ἱατροὶ οὐδεμίαν καλυτέρευσιν ἠδύνατο νὰ παράσχωσι πρὸς τὸν Μέγαν Βασιλέα, ὅστις λόγῳ τῆς παθῆσεώς του ταύτης δὲν ἠδύνατο νὰ κινηθῆ, ἐνῶ λόγῳ τῆς τότε καταστάσεως ἡ παρουσία του εἰς πολλὰ μέρη τοῦ ἀχανοῦς βασιλείου του ἦτο ἀπαραίτητος.

Φυσικά, ἡ ἐπιτυχία του αὐτῆ κατέστησε τὸν Δημοκῆδην διάσημον. Ἀλλὰ τὸ ἀποκορύφωμα τῆς δόξης του ἐπῆλθεν ὅταν μετ' ὀλίγον ἐθεράπευσε κατὰ τὸ 500 π.Χ. τὴν σύζυγον τοῦ Δαρείου βασιλίσσαν Ἀτοσσαν, θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας Κύρου, πάσχουσαν ἐκ καρκίνου τοῦ μαστοῦ, ὅπως μᾶς τὸ περιγράφει ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας Ἡρόδοτος διὰ τῶν ἐξῆς (κεφ. Γ' παρ. 133):

Ἐν χρόνῳ δὲ ὀλίγῳ μετὰ ταῦτα, τάδε ἄλλα συνήκειε γενέσθαι. Ἀτόσση τῆ Κύρου μὲν θυγατρί, Δαρείου δὲ γυναικί, ἐπὶ

τοῦ μαστοῦ ἔφν φῶμα, μετὰ δὲ ἐκτραγῆν ἐνέμετο πρόσω ὅσον μὲν δὴ χρόνον ἦν ἔλασσον, ἢ δὲ κρούπουσα καὶ αἰσχνομένη ἔφραζε οὐδενί, ἐπειτέ δὲ ἐν κακῷ ἦν, μετεπέμψατο τὸν Δημοκῆδεα, καὶ οἱ ἐπέδεξε, ὁ δὲ φὰς ὑγιέα ποιήσεις ἐξορκοῖ μιν, ἦ μὲν οἱ ἀντιποργήσειν ἐκείνην τοῦτο τὸ ἂν αὐτῆς δεηθῆ, δεήσεσθαι δὲ οὐδενὸς τῶν ὅσα ἐς αἰσχύνην ἐστὶ φέροντα. Ὅς δὲ ἄρα μιν μετὰ ταῦτα ἰώμενος ὑγιέα ἀπέδεξε ἐνταῦθα δὴ διδάχθεισα ὑπὸ τοῦ Δημοκῆδεος ἢ Ἄτοσσα προσέφερε ἐν τῇ κοίτῃ Δαρειῶ λόγον τοιοῦδε...

Ἡ πρώτη, πιθανῶς, αὕτη θεραπεία τοῦ νεοπλασματος τοῦ μαστοῦ κατέστησε τὸν Δημοκῆδῃ ἔμπιστον παρὰ τῆ Ἄτοσση, καὶ ὅσα πλειότερα ἤκουεν παρ' αὐτοῦ ἢ θεραπευθεῖσα βασίλισσα περὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς ἀκμῆς τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν παρὰ τῆ κυρίως Ἑλλάδι,

τόσον περισσότερον ἐπειθε τὸν Δαρεῖον νὰ ἐκτρατεύσῃ κατὰ τῶν μικρῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος, τόσον μᾶλλον ὅσον ἐλαχίστους κινδύνους ἐμελλε νὰ διατρέξῃ, ἡδύνατο ὅμως μετὰ βεβαιότητος νὰ προσδοκᾷ μεγάλη κέρδη.

Οὕτω, δέκα πέντε Πέρσαι ἀξιωματοῦχοι, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Δημοκῆδους, ἐπέβησαν δύο ἐξωπλισμένων πολεμικῶν πλοίων, ἀκολουθουμένων ὑπὸ φορτηγίδος πλήρους ἐφοδίων καὶ δώρων, ἐξέπλευσαν δὲ ἐκ Σιδῶνος ἴνα, κατὰ διαταγὴν τοῦ βασιλέως, ἐξερευνήσωσι τὰ παράλια τῆς Ἑλλάδος.

Ἄλλ' ὅταν ἐφθασαν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος, αἱ μὲν τριῆρεις μετὰ τῶν ἐπιβαινόντων αὐτῶν κατεκρατήθησαν εἰς Τάραντα, ὁ δὲ Δημοκῆδης κατέφυγεν εἰς Κρότωνα, καὶ οἱ ἐλευθερωθέντες μετ' ὀλίγον Πέρσαι ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν Ταραντίου ἀνδρὸς ἐπέστρεψαν εἰς Περσίαν.

ΔΙΕΘΝΗ ΝΕΑ

ΑΓΕΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΜΒΛΩΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΝ

Πράγα. Ἡ ἐφημερίς «Μλάντα Φρόντα», ὄργανον τῆς τσεχοσλοβακικῆς νεολαίας, ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς ἐθνικῆς κοινῆς γνώμης, εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς, ἐπὶ τῶν κινδύνων ποῦ παρουσιάζει, ἀπὸ ἀπόψεως δημογραφικῆς ἰσορροπίας τῆς χώρας, ἢ ἀύξεσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀμβλώσεων, ἀφ' οὗτου ἕνας νόμος ψηφισθεὶς τὸ 1957 καθιστᾷ νόμιμον τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου. «Δι' ἕνα μόνον ἐξάμηνον τοῦ ἔτους 1959, ἢ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν κατέγραψε 41.539 αἰτήσεις δι' ἀμβλώσεων. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ἐφθασε τὰς 47.033 καὶ 53.804 διὰ τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ 1960 καὶ 1961 ἀντιστοίχως» γράφει ἡ ἐφημερίς. «Ἐφ' ὅσον ἡ καταστροφικὴ αὕτη τάσις θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ αὐξάνεται, τὸ δημογραφικὸν πρόβλημα θὰ θέσῃ σοβαρὸν ζήτημα διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ποσοστὸν τῶν γεννήσεων εἶναι ἤδη χαμηλότερον τοῦ ἀποκαλυφθέντος εἰς Γαλλίαν.»

Κατὰ τὴν ἐφημερίδα («Μλάντα Φρόντα»), ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων ὀφείλεται εἰς τὴν ἄγνοιαν τῶν σεξουαλικῶν προβλημάτων καὶ εἰς τὴν «ἐλλειψιν εὐθύνης» τὴν ἐκδηλουμένην εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἀπὸ μέγα μέρος τῆς τσεχοσλοβακικῆς νεολαίας.

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΕΛΑΤΤΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΡΩΣΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ

Νέα Ὑόρκη. Ὁ Δρ Λάινους Πόλιγκ (Βραβεῖον Νόμπελ Χημείας), εἰς ἐπιστολῆν του εἰς τοὺς «Τάιμς τῆς Νέας Ὑόρκης», τονίζει ὅτι ἡ πρόσφατος σειρά τῶν σοβιετικῶν πυρηνικῶν ἐκρήξεων θὰ ἔχῃ ὡς συνεπείας δι' ὀλόκληρον τὸν κόσμον, καὶ ἐπὶ πολλὰς γενεάς, τὴν γέννησιν 20 ἑκατομμυρίων παιδιῶν θνησιγενῶν ἢ ἐλαττωματικῶν. «Ἐπὶ τὰς συνθήκας αὐτάς—προσθέτει—αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ αὐξήσουν τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων, ἐπαναλαμβάνουσαι τὰς ἰδικίας τῶν πυρηνικῶν δοκιμῶν εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν.»